

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 30 Din. V inozemstvo: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo v Dolnji Lendavi. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4. Štev. položnice 11806.

Cena oglasov: stran: cela 400 Din., pol 200 Din., četrt 100 Din.; mali oglasi do 20 reči 10 Din., više vsaka reč 1 Din.; med tekstom vsaka reč 2 D. Pri večkratni objavi popust.

Misijonska nedela.

Dnes obhaja sv. Cerkev misijonski svetek. Spomina se Jezušove največje zapovedi v šteroj je njegova najbolje vroča srčna žela zapopadena: „Ite po vsem sveti, včite vse narode i je krščavajte v imeni Oče i Sina i Svetoga Dūha.“ Gda se je proti nebi zdigavao i šo Jezuš proti večnoj svojoj blaženoj domovini, te se je rodila ta največša zapoved. Največša je, ar se ž njov spunjave prvā i druga največša zapoved, to je lūbezen do Boga kak prvā i lūbezen do bližnjega kak druga. Največša je ta zapoved potem zato, ar je dana vu vūri ločitve našega Odkūpitela od nas i ar tisto razširja, ka je največ: bože kralstvo.

Jezerodevetsto let je minolo, ka je Jezuš vmro na Križi za človeči rod i je ešče jezeromilijon lūdi, ki neso kršćeni, ki ne poznajo svojega Odršitela i njegove presvete Matere, ki ne vejo zakaj so stvorjeni i ka je čaka po smrti. Tem neštetim milijonom poganov veli Jezuš glasiti njegovo vero i je po sv. Krsti sprejeti v njegovo sv. Cerkev. To največšo nalogo da more Cerkev po svojih kotrigaj, po nas, verno spuniti, obhaja denešnji svetek. Obhaja ga z gorečimi sv. mešami, molitvami i navuki, z šterimi vužiga naša srca, da njej pomagamo verno spuniti to veliko nalogo, da smo goreči njeni pomočniki pri širjenji vere med pogani. Takši smo pa te, če 1. smo sami goreči katoličanci ne po imeni i krstnoj knigi, nego vu djanji i 2. če podpiramo misijone z dari, če pa teh nemamo, z molitvami i zatajūvanjom. Vekše dužnosti ne, kak širiti Jezušovo vero i vekše plače zato tūdi ne.

Izkaz o uspehu občinskih volitev 15. okt. 1933 za srez Murska Sobota.

Občina	Volilci	Glasovalci	Kandidatne liste	Odbornikov	V %
Bodonci	744	528	Hodošek 266	15	71
Cankova	569	368	Maršik 262	3	
Gor. Lendava	920	481	Vogler 368	vse	65
Gor. Petrovci	1168	739	Bokan 268	21	52
Gor. Slaveča	897	473	Bačič 213	3	
Križevci	984	632	Bohar 739	vse	63.5
Kupšinci	495	401	Fartek 373	23	52.7
Mačkovci	897	623	Sabo 100	1	
Martjanci	602	401	Kučan 632	vse	64
Murska Sobota	977	770	Titan 221	16	81
Murska Sobota okolica	976	753	Geder 159	2	
Pertoča	919	621	Norčič 21	1	
Prosenjakovci	875	652	Kocet 293	3	69.45
Puconci	940	610	Car 330	15	
Rogašovci	977	729	Vezir 285	16	66.6
Strukovci	481	330	Kovačič 116	2	
Šalovci	930	587	Hartner 606	23	78
Tešanovci	691	464	Koder 164	1	
Tišina	555	292	Celec 339	16	77
			Kovač 319	7	
			Martinec 81	1	
			Rajner 14	—	
			Kolmanko 621	vse	67.5
			Varga 390	16	
			Hack 262	2	74.5
			Kuhar 610	vse	65
			Unger 729	vse	74.5
			Šavel Aleks 330	vse	68.6
			Žižko 387	21	
			Štefanec 200	3	63
			Kuhar 317	16	
			Antalič 147	2	67
			Cigler 52	1	
			Ficko 47	1	52.6
			Gabor 193	16	

za srez Dolnja Lendava.

Beltinci: Volivcev 555. glasovalo 441.
Peterka Martin posest. in župan v Beltincih 176 glasov (2 odbornika),
Baligač Štefan, posestnik v Beltincih 265 glasov (16 odbornikov),
Bogojina: Volivcev 645. glasovalo 547.
Ošljaj Franc, posest. in župan v Filovcih 266 glasov (3 odbornike),
Gutman Jožef, poljedelec v Bogojini 281 glasov (15 odbornikov),
Bratonci: Volilcev 870. glasovalo 660.
Erjavec M., posest., župan in član banskega sveta v Bratoncih 253 glasov (4 odbornike),
Cigan Marko, sodar v Gančanih 407 glasov (20 odbornikov),
Črenšovci: Volilcev 1141. glasovalo 908.
Skoberne Franc, pos. in župan v Črenšovcih 426 glasov (4 odborniko),

Horvat Anton, posestnik in župan v Žižkih 482 glasov (20 odbornikov),
Dobrovnik: Volilcev 1036. glasovalo 500.
Leonhard Josip, pekar i župan v Dobrovniku 193 glasov (3 odbornike),
Trajber Ludvik, poljedelec v Dobrovniku 307 glasov (21 odbornikov),
Lendava: Volilcev 902. glasovalo 636.
Dr. Pikuš Janko, odvetnik v Dol. Lendavi 237 glasov (3 odbornike),
Bačič Arpad, stavbenik v Dolnji Lendavi 399 glasov (21 odbornikov),
Gaberje: Volilcev 935. glasovalo 697.
Kiraly Jožef, posest. in župan v G. Lakošu 303 glasov (3 odbornike),
Lebar Josip, poljedelec v Kapci 394 glasov (21 odbornikov)

Genterovci: Volilcev 523. glasovalo 369.
Noršič Karol, pos. i župan v Radmožancih
167 glasov (3 odbornike)
Slivnjak Geza, čevljar v Genterovcih 202
glasov (15 odbornikov)
Odranci: Volilcev 978. glasovalo 694.
Horvat Ignac, posest. in župan v Odrancih
280 glasov (4 odbornike)
Hozjan Štefan, posestnik v Odrancih 414
glasov (20 odbornikov)
Orešje: Volilcev 825. glasovalo 522.
Muhvič Rudolf, trgovec v Peteševcih 333
glasov (21 odbornikov)
Pavlinek Josip, gostilničar v Peteševcih 189
glasov (3 odbornike)
Poljana: Volilcev 620. glasovalo 344.
Gerič Martin, poljedelec v Veliki Polani
163 glasov (3 odbornike)
Jaklin Jožef, posestnik v Veliki Polani 181
glasov (15 odbornikov)
Turnišče: Volilcev 1004. glasovalo 535.
Dravec Jožef, posest. in župan v Turnišču
124 glasov (2 odbornika)
Litrop Štefan, obrtnik v Turnišču 411 gla-
sov (22 odbornikov)

Jugoslavija i Bolgarija.

V začetki oktobra sta jugoslovanski krao i kralica obiskala bolgarskoga krala i kralico v Evksinogradu pri Varni ob Čarnom morji. Sestanek se je vršil na zgodovinski den 25. letnice, gda se je Bolgarija proglasila za samostojno kraljevstvo. Uradna poročila so pisala, da je te kraljevski sestanek samo družinskoga i prijateljskoga značaja, ar sta si naš krao i bolgarska kralica sestranci. Mednarodna politična javnost pa pravi, da je sestanek bio zgodovinskoga pomena. Že pred par tjedni sta se kraljevski dvojici sestali na belgrajskom kolodvoru. Ne dugo nato je bila konferenca zvünešnjih ministrov držav Male zveze ob navzočnosti jugoslovanskoga i rumunskoga krala. Po sestanku v Bolgariji sledi obisk jugoslovanskoga krala i kralice v Carigradu, gde sta se sestala naš krao i kralica s predsednikom tørske države s Kemal pašom. Nazadnje sta jugoslovanski krao i kralica obiskala ešče grški otok Krf, takzvani „otok

grobov ali smrti“. Te otok leži v Jonskom morji, ob izhodišči jugoslovanskoga Jadrana v sredozemlje. Na tom otoku je dobila zatočišče leta 1916 srbskoga vojska i se na njem pripravljala na velke junaške boje, s šterimi si je znovič oslobodila svojo rodno zemlo i stvorila kraljestvo Jugoslavijo.

Prvi grobi so se začnoli odpirati na otoku včasi prve dni l. 1916. Zmerom več jih je bilo, zmerom bole so naraščale te zaseke v trdo skalovje otoka, ki so sprejemale mrtva tela bojnih junakov, ki so z grozotnimi mukami prišli skoz skalovito gorovje i skoz strašno albansko zimo. Nagi i bosi, izmučeni, stradani, zrušeni od neozdravljivih betegov so prihajali prvi srbski vojaki na otok. Na tom otoku je moralo izdehniti jezero trpinov, ki so meli samo ešče telko žvüenske volé, da se privlečejo v neizmernih mukaj v to zavetišče i so vmrli, gda so se njihove zmrznjene i okrvavele noge doteknole peščenoga otoka. Mesto, da bi je ogrelo jüžno sunce i poživilo, so začnoli vmirati. I miranji je ne bilo konca. Kapali so, kak kaple ovenelo cvetje. Smrt je nesmileno kosila med njimi. Vsaki den i noč je žela bogato žetev, tak da so niti ne mogli vsi najti svojega groba na otoku, liki so je morale na jezero mrtvih junakov zmetati v morje.

Na te otok smrti je kapao srbski narod po velikih slavinih dnevaj v začetk isvetovne bojne. Nad otokom smrti, nad smrtnov tišinov vojaških šatorov pa je plavala močna vera v Boga i v vstajenje naroda, ar so vojaki znali, kak velka je njihova Pravica i da morejo po najbolje težkih dnevaj priti bouši časi. Težko bodemo našli v zgodovini narodov telko vere v bouše čase, telko zavüpanja v zmago pravice, istine i lübezni.

S tem obiskom se stvarjajo prijateljski odnošaji med Jugoslavijov i Bolgarijov. Države jugovzhodnoga dela Europe se otesajo tutorstva različnih

europskih velesil i stremijo za nastavljanje svoje balkanske zveze. Zbližanje obej slovanskih držav na jugu je prvo znamenje nove lepše dobe na Balkani, ki bo prinesla jamstvo za zvünešnju i notrašnju okrepitev držav europskoga jugovzhoda.

Zanimiva i lepa je zgodovina odnošajev med Bolgari i njihovimi slovanskimi sosedi. S krščanstvom, ki so ga bolgarskomi narodi prinesli Ciril i Metodovi vučenci, se je stvorilo prvo prijateljstvo med Srbi i Bolgari i iz te slovansko—krščanske sloge se je rodila prva slovanska književnost na Balkani.

Gda pa je v Bolgariji zavladao mogočni i nasilni car simeon (893—927), se je Bolgarija razširila do trej morj i z nadoblastjov zasenčila prvo slogo — vzajemnost med Srbi i Bolgari. Po smrti cara Simeona l. 927. se je velka bolgarska država razbila i bratski slovanski plemeni sta se za stoletja razšli, dokeč je palig ne oba naroda združita l. 1197 grozeča madžarska nevarnost. Liki prijateljstva obej narodov je palig ne trpelo niti sto let, gda se je car Borilo zvezao z latinskim casarom Henrikom znovič proti Srbom. Njegov močni i siloviti naslednik Ivan Asen II. si je podvrgeo celi Balkan, i stem stvorio dobo nove srbsko — bolgarske sloge i vzajemnoga dela. Zgodovina pripovedavle, kak se je iz krvne zveze obeh vladarskih družin slovanskih narodov narodo velki kesnejši srbski car Dušan Silni (1331—1355). Za njim je palig sledio razdor, gda so Bolgari v zvezi z Grki napadnoli Srbe i pretrgali vezi za duga stoletja srednjega veka. Törška nevarnost je oba naroda znova združila do junaške vzajemne bitke na Kosovom poli, leta 1389. 15. junija, na den svetoga Vida, ki je postanola kak za Srbe, tak tüdi za Bolgare grob narodne slobode.

Sledila je duga tišina v zgodo-

P. Sutter :

Šatan v Illfurti.

Istinska zgodba.

Zgled obsedenja dva dečka od hüdobnoga düha v našoj dobi.

Prestavo iz češčine Alojzij Nemec.

Šatan i svete reči.

Ka so v istini obsedeni od hüdhü dühov, se je pokazalo vselik najbole té, kda se je dečkom što približo z'blagoslovljenov vodóv, s čislom, s svetinjico i spodobnimi rečami. V takšem časi sta se najprle strašno razčemerila: z vüstnjima je stopila pena i branila sta se na vso moč proti vsakomi dotikanji s svetimi rečami. Či so prilejali naskrivoma njuvoj hrani nikelko kaplic blagoslovljene vodé, se hrane sploh nej sta štela dotekniti: „Vkrajs tem gnojom, je zastrupljen (čeméren.)“ Či pa je što šteo posili takšo hrano

vnjiva spraviti, sta se branila na vso moč, tiščala vküper zobe i tukla i mlatila okoli sébe. Kda je pa v hrani nej bilo blagoslovljene vodé, sta jo hlastno pojela. Dečka sta mogla jesti s tremi prstami prave roke, ar je šatan ednok pravo: „Ka pesek (pes), tak je imenüvo dečka pojé z levov rokóv ali z dvema prstoma prave roke, to je za mene.

Sosida, gospa Brobeckova je naskrivoma v vrastvo za dečka nakvapila blagoslovljeno vodo. Ali dečka sta nej štela zeti vrastva rekši: „Rajši popijeva vso vodo iz lekarne, kak bi kaj prijela od družine Brobeckove. Drgoč je včasik, kda so njima ponüdili od dühovnika blagoslovljene fige, dečko zakričo: „Vkrajs temi podganskimi glavami, pop je nad njimi delo čirečare!“

Nekda je gospod Spies držo pred očmi starejšoga dečka relikvije blaže-

noga Gerarda Majella rekši: „Ovo, to je eden, šteri je ništernoga iz tvoje črede prégno!“ Dečko ga je süno, spačo obraz, škripao z zobami i krčevito stiskao vüsta. V tom njemi je gospod Spies pritisno relikvijo na vüsta. Mali se je na vso moč brano, se vrteo i delao kak zdvojenec. Nazadnje je zakričo: „Poberi se odtec, Talijan!“ V istini je bio Gerard Majella mladi talijanski ligvorijanski brat, šteri je mró, v slühi svetosti. Z naravnimi močmi je obsedeni toga nej mogo zvediti.

Največ straha je delala šatani blagoslovljena svetinja sv. Benedikta. Zato so si jo skoro vsi prebivalci v Illfurti preskrbeli: i zmerom sebov nosili. — Kda njima je gospod Tresch čteo molitve, sta začnola kričati: „Nej trbej, ka bi nama sem hodo gučat o „dečki na drejvi“ i o „velki gospžj“. Tak sta imenüvala našoga lüboga Odrešitela i njegovo sveto Mater.

vini obej narodov. Srbi so se prvi vzdramili i po törsko—ruskoj bojni l. 1878 so se Bolgari otresli vsej verig i dobili slobodno življenje. Leta 1912 so se Srbi i Bolgari otresli tujega vpliva, se zvezali v balkanskoj zvezi proti Törkom i očistili svojo zemlo stoletnih sledov robstva. Zdig-noli so krščanski križ kak svojo zastavo i si ž njov priborili popuo narodno slobodo. Ešče ednok so šla pota bratskih narodov raznok, dokeč je ne v zadnjih mesecaj skrita miseo slovanske sloge znovič prišla na svetlo, da prinese narodom, sorodnim po jeziki i po duhi potrebnoga mira i ljubezni. Da bi samo ta sloga rodila dobre sadove na blaženost narodom na juguzhodi i celoj Europi! J. M.

Slovenska krajina.

Širitelje bodite dnes 22 okt. ob 10. pri velkoj meši i predgi v Soboti v farnoj cerkvi, potem pa taki pridite v staro Martinišče, ka prek date imena svojih naročnikov i celoletno naročnino. Vsakoga čakamo i z sobočkoga i z lendavskoga sreza. — Vredništvo i uprava Novin i M. Lista.

„Kat. Misijoni“ obhajajo desetletnico svojega obstanka. List je stopo zdaj v 11. leto z povekšanov i olepšanov notrašnjostjov i zvünešnostjov. Cena 12 Din. letno, priloga „Tujega Sveta“ pa 8 Din. Izide vsaki mesec oboje. Vrednik je naš domačin g. Godina Jožef, misijonar v Grobljah. — Toplo ga priporočamo.

Puconci. Dnes obhaja evangeličanska puconska fara 150 letnico svojega obstoja z velikov slovesnostjov. Na tistom mestu, gde se je pred 150 leti vršila skoz 14 mesecov evangelska cerkvena služba, je postavljeni steber, šteri se dnes odkrije.

Pred Materjov Božov sta mela veliki rešpekt. Kda je ednok gospod Tresch starejšomi, glüpomi dečki v vüho dejao svetinjico Matere Bože stanovitne pomoči i včasik šatana pozvo, ka bi vüho zapüsto, je te kričao: Nemren, tam je sir i smola. — Da bi njemi sestra prinesla hrano i pijačo, k šteroj je naskrivoma bilo primešana samo le edna kaplja blagoslovljene vode, je nej samo ka sta se hrane nej teknola, nego sta navadno talér ali posodo z vodov vrgla v steno, ne ka bi se razbili.

Ednok je prišo dečka obiskat nikši mladenec iz Illfurta. Ravno te je nastanola kriza. Zdaj se začno eden od dečkov smejati in kričati: „Aha, ti si najšo peneze; telko v hiži, telko v posteli i telko v pehari“, i pri tom imenüvao razne šume. Navzoči župan gospod Tresch je pitao mladenca, ka to pomeni. Te njemi pove, ka so ga

Trgovski pomočniki i nameščenci oddajte dnes zeleni listek, ova dva pa na dvoje včesnjena dente zraven. Tak glasajo dnes krščansko misleči.

Vsem delavcom Slovenske krajine. Dragi delavci-delavke! Ne pozabite na svojo dužnost, štero morate spuniti v nedelo, dneva 22. oktobra. Te den je za vse delavstvo jako važen, ar se bodo volili delegati v Delavsko zbornico v Ljubljani. *Vsakši delavec, šteri je dneva 16. avgusta 1933. leta bio zavarvan pri bolniškoj blagajni, ma pravico glasüvati te den.* Zato naj ni eden ne ostane doma i ne zanemari svoje volilne dužnosti. Posebno vsi tisti, šteri so od volišča t. j. od Sobote, Dobrovnika i Lendave ne dale kak 5 km., tej naj se vsi na te den zberejo na volišči. Tam dobijo od volilne komisije vsaki po tri glasovnice, zatem odido na skriti prostor, tam strgajo dve, edno pa püstijo celo, teda vse tri denejo nazaj v kuverto i zapečatijo, pa te ostavijo skriven prostor i idejo nazaj k volilnoj komisiji, pa toj izročijo zapečateno kuverto. S takšim postopkom je glasüvanje dokončano. Nišče naj ne pozabi, da je naša glasovnica bela, zato naj ostana ta cela, vse druge pa raztrgaj na dvoje, samo tak bo prav delo tvoje. Dragi volilec! Če boš tak včino, boš lejko miren, ar si prav glasao i zvolo si sebi i drugim poštene i krščansko misleče zastopnike, ki bodo prav branili tvoje pravice. Ešče ednok si zapomnimo dobro, da je naša glasovnica bela, zato ta more biti cela. Pozdravla vas vse Krščanska delavska zveza!

Slovo g. Kerec Jožefa, misijonara. G. Kerec Ježef, misijonar so g. Klekl Jožefi sledeče slovo napisali, ki ide vsem nam:

Trst 13. oktobra 1933. Prečastiti gospod! Veliki stroji „Conte Verde“ so že zagrmeli i mogočni potačje na prui se že vrtijo i zdigavajo globoko

gospod plebanoš pozvali, ka naj prinese po svojoj nedavno pokojnoj sosisi nekšo malo zapüščino, štero je ona zapüstila cerkvi. Da bi peneze skrila pred očami grabljivih dedičov, ji je pravočasno skrila na imenüvanih mestaj i od toga je nišče drugi nej znao, kak on. Kda je mladenec odhajao, sta dečka kričala za njim: „Ja, ja dobro jesti, dobro piti i slabo življenje te pripelajo v nebesa!“ Čistak presünjeni je mladenec odišo domo. Te opomin obsedenoga je meo v istini dober vpliv na dalšo življenje toga mladenca.

Prle kak je gospod Tresch dečka zapüsto, jiva je navadno poškopio z blagoslovljenov vodov z etimi rečami: „Sit nomen Domini benedictum! (Blagoslovljeno bojdi ime Gospodnoga Boga!) Nonsit, nonsit! (Ne bodi, ne bodi!) je škripao šatan“.

Dale.

zaježena sidra (mačke). Hitro se bo ladja genola od zemle i nepregledana morska gladina nas bo ločila od Europe. V tom trenutki čütim dužnost, da pošilam svoje pozdrave svojoj vozkejšoj domovini, lüboj Slovenskoj krajini i njenomi dragomi prebivalstvu. V prvoj vrsti svojoj dragoj mamici 75 letnoj starici, vsemi rodi, dobrotnikom i znancom. Najlepša zahvala za gostolübnost, za milodare i za vse molitve za mene opravlene. Lübi Bog pa naj bo vsem bogat plačnik za vse, ka ste si pretrgali i žrtvüvali za uboge poganske misijone. S sebov pelam 17 novih misijonarov i nas je vse vküp 18 redovnikov na toj ladji, vsi salezijanci. Kak bomo dospeli v misijone, Vam bom potem poročao iz dalne Kitajske. Prosim vse čtevce Novin, da naj nas ne pozabijo v svojih molitvaj i naj nas podpirajo s svojimi močmi tüdi gda sem daleč od vas. Za vse smo Vam jako zahvalni i milo prosimo Vsemogočnoga, naj bo vsem dobrotnikom bogat plačnik.

Beležim z najbolje prisrčnimi misijonskimi pozdravi — hvaležno vdan i v Srci Jezušovom.

KEREC JOŽEF

salezijanski misijonar na Kitajskom

Ne grozite, nego lübite! V nešternom mestu je prepadno kandidati, ki bi raj bio župan, kak ne vemo kaj na sveti. Prepadno je, čeravno se je trošo, dosta letao i agitirao okoli s svojimi priganjači, ar ga pač lüstvo ne volilo. Zdaj se ž njegovih vrst protijo, ka etak pa ovak napravijo z tistimi, ki so proti njemi glasali. Če ste krščeniki, te tak gučati ne smete. Dužnost vam je lübiti vsakoga i nemate pravice od nikoga terjati, naj ide v vaš tabor, v šteroga iti i njemi zdrava düšna vest prepove. Ne krivte nikoga, nego držte se Gospodove zapovedi, ki se glasi „Lübi bližnjega kak samoga sebe.“ Ne pozabite pa tüdi njegove pravice zapopadene v etih rečaj: „Ki drugomi jamo kople, sam spadne v njo.“

Katolilčanstvo v djanji.

(Kat. akcija.)

Na občnom zbori amerikanskoga katoličanskoga tiskovnoga društva je čikaški kardinal nadškof (eršek) Mundelein eta gučao: „Katoličanske novine so bistveni deo katoličanske cerkve v dvojnom pogledi: na vzgojnom poli (ka vzgajajo) i na bojnom poli (ka se borijo). Novine so orožje naše obrambe. Lüdje, ki iščejo posvetno bogastvo, nikdar ne bodo stopili v te šereg. Kak je meni znano, šče nieden bogataš ne kakšemi katoličanskomi listi kaj poklono. Vsi drzni časnikarski načrti (plani novinarov) že v klici vmerjejo, ar nemamo penez, da bi je spelali. Edno prednost pa li majo ka-

toličanski časnikarje (novinarje). Ta prednost je pa eta: Gda napoči sila i pridejo časi, kakši so dnesden, za nje ne tak slabo, kak za druge posvetne liste, ali za druga pozvanja, ar je katoličanski novinar že od negdaj navajen na pomenkanje. Tesnej si pripašejo remen i sedejo za sto, da ešče bole delajo kak prle. Katoličanski časnikar mora biti idealist (ne sme gledati na plačilo). Mora se zadovoliti s tem, da seja tam, gde drugi ženjajo. V časi naših očakov je katoličansko časopisje bilo polemično (se je štritalo z drugim); moglo se je bojüvati proti navukom, štere so nekatoličanci okorno branili. Dnes je sovražnik malomarnost. Stvari so ljudem postale nekakši „vseedno mi je.“ Čemer levajo ljudem dnesden na najbolje jalen način. Tak zvani nedelski tisti i časopisi veri i jakosti bole škodijo, kak vse strokovno i vučeno časopisje vküp. Tü so sovražniki katoličanskoga časopisja (listov)! Proti njim trebe pripravlati protičemer pa puniti predale katoličanskih novin z zanimivim i podvučnim čtivom. Vrnite se k svojim deli, bole puni vüpanja, batrivnejši i bole navdüşeni, kak ste esi prišli. Naj bo vaše stališče šče tak skromno, vendar mate priliko, včiniti velike reči za sveto Cerkev i za svojo domovino.“

Obrnimo te reči na naš jedini krščanski list v Slov. Krajini, na naše Novine i postanimo njihovi apoštolje pri širjenji i njihovi očevje pri naročenji i gordržanji.

Politični pregled.

Nemčija izstopila z zveze narodov. Leta 1926 je pristopila Nemčije v Drüštvo vnarodov, zdaj pa izstopila. Je mele kakši zrok? Nikšega. Na konferenci za razorožitev je zahtevala, naj druge države ravnokak znižajo vojsko kako ona, odnosno, naj ona sme tak velko vojsko meti kak druge majo. Druge države, kak Amerika, Francija, Anglija i Italija so odgovorile, da v to privolijo, samo da do k nemškoj vojski štele tudi nemške vojaške organizacije, štere Nemčija ne drži za redno vojsko. Nemčija v to ne privolila, nego poleg vojaških organizacij štela meti ešče tak velko redno vojsko kak druge države. Ar se Nemci zmirom protijo, kak do z orožjom v roki šli proti drugim državam, so na konferenci zastopane države ne pristale na nemško zahtevo. Nemčija je zatogavolo izstopila z Drüštva narodov, povrglo konferenco za razorožitev i dala razpisati nove volitve. Pri tej volitvaj naj prej nemški narod pove, ka tisto odobrava, ka

Hitlerova vlada dela. Ar pa druga stranka kak Hitlerova ne dovoljena, si lejko mislimo kak izpadnejo volitve. Svetovni mir se krši, ar neso pozvali v Drüštvo narodov sv. Očo, namestnika Kristuša, krala mirü. Brez toga pa slobodnozidarje nikdar ne napravijo mirü na sveti.

Po državi.

Narodna skupščina i senat sta pozvaniva a redno zasedanje v Beograd.

Kratki glasi.

1900 letnico našega odrešenja slavi Maribor od 26. do 29. oktobra. Predgala bodeta dr. Volčič Franc, salezijanec i dr. Žagar Jakob, lazarist, v stolnici. — V župniji Velika Nedela se je vužgalo gospodarsko poslopje v Šardinji hš. 36. Kociper Vinciji. Na pomoč njemi je prišo sosed Rajh Herman i tak goreče brano siromaštvo svojega sosedu, da je sam dobo velike opekline, od šterih je mogo vmreti že drugi den. Rajh je bio dober krščanski mož. — Na poplavlance je krao darüvao 100 jezero dinarov v našoj banovini. Vsega vküp je že 800 jezero dinarov nabranih i po večini razdeljenih med ponesrečence zvün darov v naravi, kak zrnje, krma itd. — Nemci pošilajo naše lüdi domo. Pred kratkim je prišla neka familija oča, mati pa sedmero dece, ki so brez vsega. Odegnani so bili v tisto ves, kde majo domovino. A tü je tudi nevola. Od hiše do hiše si prosijo hrane i tak se preživlajo.

Slovenski biografski leksikon in naša krajina

II.

Z zanimanjem pričakujemo nadaljih zvezkov Slovenskega biografskega leksikona in ž njimi novih prispevkov našega g. Vilka Novaka, bivšega soboškega dijaka, ki je lansko leto diplomiral na ljubljanski univerzi iz slovenistike. G. N. piše tudi v ljubljanski „Etnolog“, mariborski „Časopis za zgodovino in narodpisje“, češki „Slovanski Prehled“, srečali pa smo ga že tudi v „Mladiki in drugod. Širši domači javnosti pa je znan po svojih prispevki v „Novinah“, katere je nekaj časa tudi urejeval, kar se jim je poznalo prav posebno tudi v jezikovnem oziru, in pa po svojih vestnih informativnih člankih iz kulturnega življenja Slovenske krajine in njenih ljudi v „Slovenu“. In, kar je tudi posebno važno, pri svojem delu ne pozablja na brate in sestre ob Rabi. Erko.

Misijonska nedela.

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezuš, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Ev. sv. Mataja IX. 35—38.

Vu ónom vremeni: „Jezuš je hodo po vseh mestaj i vesej: včio je v njihovih shodnicaj, oznanjao blagovest kralstva i ozdravljao vse betege i vse slabosti. Gda je pa vido vnožine, so se njemi smilile, ar so bile zmüčene i razgnane kak ovce, štere nemajo pastira. Te je pravo svojim vučnikom. Žetev je toti velika, delavcov pa malo. Prosite zato Gospoda žetve, naj pošle delavce na svojo žetev.“

Lübezen Jezušovoga Srca do blodnih ovc, ki nemajo pastira, se odkriva v tej rečaj, brezkončna boža lübezen. Milijoni poganov ga ne poznajo, ga ne lübijjo, blodijo brez cila, v temi v tom življenji vu večno kmico drugoga življenja. Jezuš njim menka, ki je pot, pravica i žitek. Naj ga dobijo, se podajo jezzeri misijonarov i misijonark med poganski svet iz junaške lübezni, drugi pa te junake i junakinje podpirajo s svojimi dari ali molitvami, če nemajo obćim, kaj darüvati. Najtrše srce ma tisti, ki püsti bloditi svojega brata brez Jezuša, ki njemi je dao vrednost i to vrednost raj potratiti za greh pijanosti i nečistosti, kak bi podpirao misijone. Grozna a istinska miseo: z vrednostjov si raj küpi večno nesrečo kak bi pa z njov rešo svojega brata düšo za večni i blaženi žitek.

Gospodarstvo.

Zelenjadne grede i pridelava zelenjave.

Vrste zelenjav, njüv nastanek i razvoj.

Prvotno je vsa denešnja sočna i zdravji koristna zelenjava rasla med divjov travov. Ešče dnesden dobimo večino zelenjave v divjoj obliki ob kraji cest, na travniki pašniki, ob vodi itd. Kde ne dobimo divjega petržala? Ob vodah je vse puno divjega zelena (zelene) i kumina. V bole sühi krajaj pa najdemo divji lük i šalato. Prednica denešnjim zelniceam pa je divja repica, štera je ešče zdaj po celom sveti v velki množinaj razširjena. V krajaj z vekšov vročinov pa rasté divja paprika, tikvi, ugorke, grajšček, fižol, graj i drugo. V divje rastočoj zelenjavi je naravna moč i pa veliki trüdi vrtnarov po celom sveti pripomogla k denešnjoj ranosti, késnosti, velikosti, téki, nežnosti, mehkosti ali prhkosti mesa i sada zelenjave. Pod steklom v toploj gredi i v stekleni hišaj tudi v najvejšoj zimi je mogoče povati najrazličnejše i najboše vrste dnes poznane zelenjave. V gospodinjstvi se mi ešče dnes premalo zavedamo velikoga haska posebno pozimi, kda si gospodinja nema v roke vzeti na finoga grajščka, stročjega graha, ogrk, karfijole i drugo. Štero je v gospodinjstvi nad vse pomenjklivo. Na te način se človek vsikdar trüdi do popolnejšega pridelka zelenjave. Iz vsega toga je za našo hrano razvidno, ka človek zelenjavo iz divjosti povzdigne, jo poplemeniti i poplemeniteno vsikdar zboljšava. Vendar pa denešnje gredarstvo ma v glavnom samo to nalogo, ka veliko množino zelenjave že poplemenitene i z bolšane obdržji na denešnjoj višini, njene dobre lasnosti obvarje i po mogočnosti te lastnosti povékša.